

Glas svetega Martina

letnik XXXVIII

1. november / listopad 2017

št. 11

TIHA MAŠA

Bilo je na velikonočni procesiji pred oktobrsko revolucijo v Rusiji, katere stoletnica bo v začetku novembra. Duhovnik je z močnim glasom zaklical: »Kristus je vstal!« Na tisoče grl mu je odgovorilo: »Zares je vstal.« Tisti, ki so to slišali, so pozneje pripovedovali, da so se jim naježile dlake.

Na ta opis se spomnim vedno, kadar je med mašo v naši cerkvi tišina, a je ne bi smelo biti. Vera je osebni odnos z Bogom, ki se dogaja v globini naše duše, zato se drobci tišine med darovanjem in po obhajilu priležejo. »Toda,« pravi *Katekizem katoliške Cerkve*, »vera ni osamljeno dejanje. Nihče ne more verovati sam, kakor nihče ne more živeti sam. Ne morem verovati, ne da bi me nosila vera drugih, in s svojo vero prispevam k nošenju vere drugih.«

Če med mašo glasno odgovarjam in pojem, to utrjuje mojo vero. Še več poguma za življenje po njej pa dobim, če slišim, da tudi drugi delajo tako. Nič hudega, če kakšno nedeljo v cerkvi ni zborovskega petja (čeprav si brez njega težko predstavljam velike praznike). Slabo pa je, da takrat, ko je na vrsti ljudsko petje, ne poje skoraj nihče. Če svoje vere ne izražam glasno, kadar me obdaja množica z enakim življenjskim prepričanjem – kako jo bom takrat, ko bodo okrog mene ljudje, ki veri niso naklonjeni. Bom ostal pokončen kristjan ali se bom potuhnil?

Andrej Praznik

OPRAVIM MAŠ'CO, POTEM PA VES DAN GLEDAM V ZRAK

Dostikrat se nam zdi, da dobro poznamo življenje soljudi in njihovo delo ter dejavnosti, s katerimi se ukvarjajo. Če pogledamo površno, res »vemo«, kakšen je delovnik človeka, ki ga srečamo na cesti, soseda, sokrajana, sorodnika ... Kot pravi Jezus v evangeliju, je vsak delavec vreden svojega plačila. Pri tem pa je pomembno, da svoje delo opravljamo s srcem, vestno in natančno. Kjer je namreč naše srce, tam je tudi naš zaklad.

Pri duhovnikih pa so ljudje še dosti bolj v zadregi, da bi se jih upali vprašati, kakšen je njihov poklic, kakšen je njihov delovnik. Če pogledamo površno, potem v enem dnevu duhovnik res le odmašuje. A duhovnikovo delo ni odmerjeno le na osemurni delovnik, ampak je ljudem na razpolago 24 ur. Če malo bolje pomislimo, duhovnik poučuje tudi verouk, srečuje se z ljudmi v župnijski pisarni, vodi različne skupine (npr. pri nas 5 zakonskih skupin, molitveno skupino, biblično, misijonsko, mladinsko, 4 različne veje skavtov, ministrantsko skupino, se srečuje s pevci vseh štirih zborov, z birmanskimi in oratorijskimi animatorji, kateheti, redakcijo Glasa sv. Martina, s sodelavci spletne in facebook strani, s čistilkami in krasilkami, bralci Božje Besede). Duhovnik tudi vodi župnijski pastoralni in gospodarski svet. Ljudje pa dostikrat opazijo še različne gospodarske projekte, ki jih vodi župnik skupaj z gospodarskim svetom (obnova in vzdrževanje cerkva, župnišča in ostalih župnijskih objektov).

V naši župniji je specifično župnikovo delo še vodenje župnijskega vrtca. Tukaj se v enem letu odvrti mnogo dejavnosti (kateheze za otroke, aktivni z zaposlenimi, pedagoške konference, seje sveta zavoda vrtca in sveta staršev, finančno poslovanje zavoda, izbira zaposlenih ter vodenje zaposlenih, sprejem novih otrok in vsa obnovitvena dela stavbe vrtca).

Če še malo odškrnemo vrata župnijske pisarne, bomo videli še kakšno župnikovo delo. Po navadi vidimo le sprejemanje mašnih namenov, izdajanje potrdil za botre, krstne, samske, poročne in mrliške liste, nudi pomoč pri iskanju podatkov prednikov ... To je le polovica pisarniškega dela: župnik vodi tudi blagajniško knjigo, skrbi za finančno poslovanje župnije, vpisuje podatke v matične knjige, piše župnijsko kroniko, odgovarja na sprejeto pošto, se z ljudmi dogovarja za prejem zakramentov in zakramentalov, pripravlja besedila za župnijski list, spletno in facebook stran, pripravlja nedeljska oznanila, pripravlja gradiva za različne skupine in se na delo v skupinah pripravlja, dogovarja se različnimi izvajalci del ...

Župnika po navadi pričakujemo tudi na različnih prireditvah in srečanjih v kraju: proslave, prireditve, obletnice ... In prav je, da kot predstavnik večine krajanov sodeluje na družbenih in družabnih prireditvah.

A še nismo pri koncu ... Ostaja še bistveno in temeljno delo vsakega duhovnika. To je priprava na nedeljske in praznične pridige, ki jih mora duhovnik skrbno pripraviti. Sledita podeljevanje zakramentov in vodenje pogrebov, najpomembnejši del vsakega duhovnikovega dneva pa je molitev za župnijo (brevir, osebna meditacija, rožni venec ...).

Če seštejemo vse te dejavnosti (pa tukaj ni vštete kuhanja, pospravljanja stanovanja, rekreacije in osebne nege), potem bi duhovnikov dan včasih moral imeti več kot 24 ur.

Ko smo se pogovarjali o tej temi na seji ŽPS-ja in redakciji Glasa sv. Martina, so mi rekli sodelavci, naj opišem povprečen dan. Eden od četrtkov je bil takšen: 6⁰⁰ vstajanje, nato osebna nega; 6²⁰ molitev brevirja in meditacija; 7⁰⁰ priprava nedeljskih oznanil in dokončanje nedeljske pridige; 8⁰⁰ obisk Vrtca pri sv. Ani (usklajevanje raznih potrebnih dokumentov za delovanje, podpisovanje različnih dokumentov, ogled prostorov za izvajalcem vzdrževalnih del, kateheza pri eni od skupin otrok, dogovarjanje za sprejem novih otrok v vrtec; 10⁰⁰ uradne ure župnijske pisarne (sprejel sem 17 mašnih namenov, izdal tri potrdila za botrsko službo, se dogovoril za dva krsta in en pogreb, se dogovarjal z nadškofijo o določenih vprašanih, pripravil članek za spletno stran, se pripravil na popoldanski verouk, opravil razgovor z neko osebo); 12¹⁵ odšel v železnino po material za neko popravilo v župnišču; 12³⁵ po telefonu sem se dogovarjal za popravilo pokopališkega križa; 12⁴⁵ imel razgovor z mamico nekega veroučenca; 13⁰⁵ pripravil gradivo za popoldanski verouk; 13²⁰ odšel k eni od družin na kosilo; 13⁴⁵ poučeval štiri skupine verouka; 16⁴⁵ zmolil rožni venec; 17⁰⁵ dogovarjal sem se za beljenje v vrtcu; 17²⁰ prebral dnevno pošto in pripravil odgovore; 18¹⁰ pripravljal sem se na srečanje zakonske skupine; 18⁴⁰ odšel k sveti maši na Dobračevo; 19⁴⁰ pripravil dopis za gospodarsko komisijo na škofiji; 20³⁰ srečanje zakonske skupine; 23⁰⁰ pregledal sem župnijsko elektronsko pošto in napisal odgovore; 23²⁵ pripravil sem članek za Glas sv. Martina; 0¹⁰ prebral sem del knjige, ki jo berem vsak večer; 0³⁰ zmolil sem večerni del brevirja in ob 0⁵⁵ odšel k počitku.

Upam, da sem vam vsaj malo odstrl duhovnikovo delo.

Zato prosim za razumevanje, da prihajate v pisarno v za to določenem času, za daljše pogovore pa se vnaprej dogovorite. Tako bomo lahko bolj prijazno in z roko v roki gradili lepe odnose v naši župnijski skupnosti.

SPOMINI IN HVALEŽNOST

Lepo sončno popoldne je. Grem pogledat grobove, kakšne so rože, je kaj za oplet' ... Čudovito sončno vreme sredi oktobra! Na pokopališču počiva spokojen mir.

Pred kratkim mi je znanka rekla, da sem ne vozi s seboj otrok, saj je to preveč žalosten kraj zanje. Ozrem se okoli sebe, pa ne vidim žalosti. Tu sicer počiva veliko ljudi, ki so mi veliko pomenili. Brez njih ne bi bila to, kar sem. Ne čutim pa žalosti, samo veliko hvaležnost.

K Vsemogočnemu so že odšli moji starši, ki so mi dali življenje, me ljubili in vzgajali. K Njemu so odšli znanci in sosedje. Spominjam se posameznih dogodkov, ki smo jih preživeli skupaj. In tu počiva že veliko mojih prijateljev, ki me opominjajo, da je življenje prekratko, da bi z njim ravnala kot svinja z mehom. Bog jih je poklical k sebi. Upam, da tam hranijo lepo mesto zame.

Verujem v večno življenje, zato verjamem in upam, da večino naštetih uživa zaslužno večnost. In ne samo to, nekako čutim, da je med nami še vedno neka povezava. Velikokrat jih čutim ob sebi, če ne drugače, pa ob spominih, ki jih v meni zbudijo dogodki – asociacije na doživetja s posameznimi rajniki.

Na pokopališču vedno začutim nek spokojni mir in spoštovanje preteklosti. Tudi ko grem kam na izlet, zelo rada obiščem pokopališče. Ne vem, zakaj vedno prebiram priimke pokojnih in njihova imena. Všeč mi je, da tu sosedje niso skregani, da jih senca, ki jo sosedove rože mečejo na njihov dom, ne moti, da prižgana svečka sveti tudi sosednjim grobovom. Tu ljudje prekinejo z neumnostmi in samo mirno počivajo.

Žalosti me, da vsi pokojni niso dostojno pokopani, niso bili včasih in tudi danes mnogi niso.

Prvo nedeljo po Vseh svetih praznujemo »zahvalno nedeljo«. Najbrž ni naključje, da sta ta dva praznika tako blizu skupaj.

Če smo imeli srečo in smo se lahko od pokojnika dostojno poslovili ter si vzeli čas za žalovanje, potem v sebi začutimo veliko hvaležnosti za ves čas, ki smo ga s pokojnim preživeli, za vse, kar smo od pokojnega prejeli. Tisti malo bolj v letih pa počasi začnemo razmišljati, da bomo tudi mi šli pred Najvišjega. Občutek, da nas tam čakajo ljudje, ki so nas imeli radi, je prav tolažilen.

Hermina

MARTINOVA NEDELJA – ŽUPNIJSKO ŽEGNANJE

Ob našem osrednjem župnijskem praznovanju bo našo župnijo 12. novembra ob 9. uri obiskal ljubljanski nadškof in metropolit msgr. Stanislav Zore, ki bo vodil osrednje slavje letošnje Martinove nedelje. Po tej sveti maši bo društvo ŠMAR v prostorih zvonika odprlo razstavo slikarja Benjamina Žnidaršiča.

Lepo povabljeni!

DOGODKI V NOVEMBRU

- Vsako sredo ob 18. uri molitvena ura pred Najsvetejšim v župnijski cerkvi;
- od 30. oktobra dalje bodo vse večerne svete maše zopet ob 18. uri;
- od 30. oktobra do 5. novembra bodo veroučne počitnice (tudi za mladinsko srečanje);
- 30. oktober ob 18.30 misijonska skupina; ob 19.30 redakcija Glasa sv. Martina;
- 3. oktober ob 17.00 - v župnišču začetek predšolskega verouka (povabljeni vsi otroci od 4. do 6. leta starosti);
- 2. november – ob 20. uri zakonska skupina DIŽ;
- 3. november – dopoldne obisk starejših in bolnikov po domovih;
- 3. november – ob 19. uri v župnišču SKVO;
- 4. november – ob 9. uri obvezne ministrantske vaje (povabljeni tudi novi ministranti!);
- 6. november – ob 18. uri sveta maša na Dobračevi, goduje zavetnik cerkve sv. Lenart; – ob 18.30 redna seja ŽPS;
- 7. november – ob 17. uri predšolski verouk;
- 9. november – ob 20. uri starejša zakonska skupina;
- 10. november – ob 20. uri mladinsko srečanje;
- 12. november – pri obeh svetih mašah »ofer« ob Martinovi nedelji;
- 15. november – ob 20.30 četrta zakonska skupina;
- 17. november – ob 20. uri mladinska skupina;
- 18. november – ob 9. uri ministrantske vaje;
- 19. november – ob 9. uri družinska sveta maša (sodeluje 7. razred);
- 20. november – ob 20. uri mešana zakonska skupina;
- 21. november – ob 17. uri predšolski verouk;
- 22. november – ob 20. uri mlajša zakonska skupina;
- 23. november – ob 18.30 v župnišču priprava staršev in botrov na krst otrok;
- 24. november – ob 20. uri mladinska skupina;
- 26. november – ob 10.30 krstna nedelja;
- 27. november – ob 18.30 svetopisemska skupina;
- 1. december – dopoldne obisk starejših in bolnikov po domovih; – ob 18.45 v dvorani župnišča predavanje o romanju na Višarje (društvo ŠMAR); – ob 19. uri v župnišču SKVO; – ob 20. uri mladinska skupina;
- 2. december – ob 9. uri obvezne ministrantske vaje.

V oktobru so z zakramentom svetega krsta postali Božji otroci:

Kiar Kai Štucin, Prvomajska ulica; Sara Gligorevič, Partizanska cesta; Pika Oblak, Selo.
Vsem družinam iskreno čestitamo in vam želimo obilo Božjega blagoslova!

V oktobru sta se poslovila od nas:

Mihaela Arhar, Kajuhova ulica; Brigita Srša, Medvode (Opale).

Vsem domačim izrekamo iskreno sožalje in naj bo Bog vaša tolažba!

MAŠNI NAMENI ZA KONEC OKTOBRA IN NOVEMBER

30 PONEDELJEK	sv. Marcel, mučenec	18 ⁰⁰ † Frančiška in Urban Žakelj za zdravje
31 TOREK	sv. Volbenk, škof d. p. Dan reformacije	7 ⁰⁰ po namenu (H) po namenu (L)
1 SREDA	VSI SVETI	7 ⁰⁰ za župljane 9 ⁰⁰ † Ivana Kokelj in bratje 14 ⁰⁰ NA DOBRAČEVI † Franc Eržen, za duše v vicah
2 ČETRTEK	SPOMIN VSEH VERNIH RAJNIH	8 ⁰⁰ NA DOBRAČEVI za duše v vicah, vsi pokojni na starožirovskem pokopališču 18 ⁰⁰ † Milka in Anton Oblak † Anton in Ivan Gantar (Žirovski Vrh)
3 PETEK	sv. Viktorin Ptujski, škof in mučenec; prvi petek	18 ⁰⁰ † Ivan Uršič (Jezerka 65) † Franc Zalar in družina Končan ter Amalija
4 SOBOTA	Sv. Karel Boromejski, škof; prva sobota	8 ⁰⁰ † Strelovi † Pavla Burnik
5 NEDELJA	31. NEDELJA MED LETOM ZAHVALNA NEDELJA NEDELJA ZAKONSKIH JUBILANTOV	7 ⁰⁰ † Ciril Eniko, za župljane 9 ⁰⁰ † Terezija Novak in starši Novak
6 PONEDELJEK	sv. Lenart, opat – zavetnik cerkve na Dobračevi	18 ⁰⁰ NA DOBRAČEVI † starši in sinovi Strlič † Brckovi (Žirovski Vrh)
7 TOREK	sv. Engelbert, škof	7 ⁰⁰ † Ciril Alič za nove duhovne poklice
8 SREDA	sv. Bogomir, škof	18 ⁰⁰ † Marta Čadež † Franc in Marija Leskovec
9 ČETRTEK	posvetitev lateranske bazilike	7 ⁰⁰ † Milka in Polde Kopač, obl. 18 ⁰⁰ NA DOBRAČEVI † Pavlina in Pavel Mur † Suzana in Lojze Sporiš
10 PETEK	sv. Leon Veliki, papež in cerkveni učitelj	18 ⁰⁰ † Kristina in Janez Erznožnik; † Janez Frlc † Roman Mlinar, obl.
11 SOBOTA	SV. MARTIN, ŠKOF – ŽUPNIJSKI ZAVETNIK CELODNEVNO ČEŠČENJE SVETOREŠNJEGA TELESA	7 ⁰⁰ za župljane 9 ⁰⁰ Bogu in Materi Božji v zahvalo 17 ⁰⁰ † Cirila Derlink, obl., † Vida Mlinar † Bojan Štremfelj
12 NEDELJA	32. NEDELJA MED LETOM ŽUPNIJSKO ŽEGNANJE	7 ⁰⁰ Pavel in starši Tropenaver 9 ⁰⁰ za župljane, † Stanko Kogovšek, † Franc Mohorič, Vida Oblak (Žirovski Vrh 37)
13 PONEDELJEK	sv. Stanislav Kostka, redovnik	18 ⁰⁰ † Kranjc (Goropeke), Simon Oblak, Marija in Sandi Poljanec ter Hilda Prosen
14 TOREK	sv. Nikolaj Tavelič, mučenec	7 ⁰⁰ † Janez Zdolšek v zahvalo
15 SREDA	sv. Albert Veliki, škof in cerkveni učitelj	18 ⁰⁰ † Mihaela Arhar, 30. dan, † Janez Trček v zahvalo za srečen porod

MAŠNI NAMENI ZA NOVEMBER IN ZAČETEK DECEMBRA

16 ČETRTEK	sv. Marjeta Škotska, kraljica	7 ⁰⁰ po namenu (A) 18 ⁰⁰ † Frančiška, Leopold in Stanislav Klemenčič
17 PETEK	sv. Elizabeta Ogrska, redovnica	18 ⁰⁰ † Ljudmila Dolenc, obl. † Ana Ušeničnik, 1. obl.
18 SOBOTA	Posvetitev bazilik sv. Petra in Pavla	8 ⁰⁰ † Cecilija Pagon † družina Vehar (Brekovice)
19 NEDELJA	33. NEDELJA MED LETOM	7 ⁰⁰ † Marica Demšar; za župljane 9 ⁰⁰ † Franc in Cecilija Možina; Štefka in Polde Kokelj ter brat Tone
20 PONEDELJEK	sv. Edmund, kralj	18 ⁰⁰ † Alojz Seljak in Bojana Seljak † Hilda Ušeničnik
21 TOREK	Darovanje Device Marije	7 ⁰⁰ po namenu, po namenu (A)
22 SREDA	sv. Cecilija, devica in muč. zavetnica cerkvene glasbe	18 ⁰⁰ † Alojzija Mrlak, obl. † starši Urbanovi (Brekovice)
23 ČETRTEK	sv. Klemen I., papež in mučenec	7 ⁰⁰ po namenu (A) 18 ⁰⁰ NA DOBRAČEVI † Stanislav Ušeničnik, 5. obl.
24 PETEK	sv. Andrej in drugi vietnamski mučenci	18 ⁰⁰ † Pavel Bogataj Mariji v zahvalo
25 SOBOTA	sv. Katarina Aleksandrijska, devica in mučenka	8 ⁰⁰ † Ludvikovi in Pečelin † Marija Bogataj (Kajuhova 1)
26 NEDELJA	JEZUS KRISTUS KRALJ VESOLJSTVA	7 ⁰⁰ † Jernačevi; † Rozalija in Karel Vidmar ter starši Leskovec in brat 9 ⁰⁰ † Zrničevi; za župljane
27 PONEDELJEK	sv. Modest in Virgil, škofa in zavetnika Karantanije	18 ⁰⁰ † Kristina Pivk † Jože Jezeršek
28 TOREK	sv. Katarina Laboure, redovnica	7 ⁰⁰ † Bojan Štremfelj po namenu (A)
29 SREDA	sv. Filomen, mučenec	18 ⁰⁰ † Alojz Demšar, obl. † Alojz Strlič, obl.
30 ČETRTEK	sv. Andrej, apostol	7 ⁰⁰ po namenu (A) 18 ⁰⁰ † Andrej Seljak ter Milka in Anton Oblak † Tone Debeljak
1 PETEK	sv. Karel de Foucauld, redovnik; prvi petek	18 ⁰⁰ † Frančiška Lukančič, 1. obl. za nove duhovne poklice
2 SOBOTA	sv. Bibijana, mučenka; prva sobota	8 ⁰⁰ † Cilka in Jože Mlinar ter Burnikovi † Marija Frlic
3 NEDELJA	1. ADVENTNA NEDELJA – NEDELJA KARITAS	7 ⁰⁰ † Milka Naglič, obl. 9 ⁰⁰ † Vinko in Ivanka Oblak ter starši Matevž in Pavla Oblak

Uradne ure župnijske pisarne so vsak četrtek od 10⁰⁰ do 12⁰⁰ in vsak petek od 16⁰⁰ do 17³⁰.

✉ andrej.jemec@rkc.si, <http://zupnija-ziri.si>, <https://www.facebook.com/ZupnijaZiri/>

☎ župnik Andrej Jemec: 040 395 979; ☎ duhovni pomočnik Jakob Kralj: 031 850 443

NEDELJA ZAKONSKIH JUBILANTOV

Na zahvalno nedeljo, 5. novembra, pri sveti maši ob 9. uri bomo obhajali slovesnost zakonskih jubilarntov – tistih, ki v letošnjem letu praznujete 5, 10, 15, 20, 25, 30, 35, 40, 45, 50 ali več let skupnega življenja. V teh dneh boste prejeli vabilo na slovesnost. Če se je kdo poročil drugje in ni dobil vabila, naj to sporoči v župnijsko pisarno.

Na dan slovesnosti se pari zberete pred župniščem in bomo nato skupaj vstopili v našo cerkev. Po končani slovesnosti bo še družabno srečanje v župnišču. Pridne gospodinje prosimo za sladke dobrote. V župnišče jih, prosim, prinesite v nedeljo, 5. 11., do 8. ure. Že vnaprej Bog povrni!

PRAZNIK CELODNEVNEGA ČEŠČENJA

Letos prav na praznik svetega Martina obhajamo celodnevno češčenje Svetega Rešnjega Telesa. Svete maše bodo ob 7., 9. in 17. uri. K slovesnemu sklepu češčenja bomo povabili vse žirovske rojake, duhovnike in redovnice. Med vsemi svetimi mašami bo tudi priložnost za sveto spoved. Razpored češčenja:

- 7⁰⁰ – sveta maša;
- 8⁰⁰ – 9⁰⁰ k molitvi posebej povabljeni ključarji, člani gospodarskega sveta, čistilke in krasilke;
- 9⁰⁰ – sveta maša;
- 10⁰⁰ – 10³⁰ k molitvi posebej povabljeni veroučenci 1., 2., 3., 4. razreda ter predšolski;
- 10³⁰ – 11³⁰ k molitvi posebej povabljeni člani zakonskih skupin in starši;
- 11³⁰ – 12⁰⁰ k molitvi posebej povabljeni člani redakcije Glasa sv. Martina in misijonske skupine;
- 12⁰⁰ – 13⁰⁰ k molitvi posebej povabljeni člani molitvene skupine;
- 13⁰⁰ – 14⁰⁰ tiha molitev – povabljeni vsi posamezniki, ki bi bili radi pred Gospodom v tišini;
- 14⁰⁰ – 15⁰⁰ k molitvi povabljeni vsi stari starši;
- 15⁰⁰ – 15³⁰ k molitvi povabljeni pevci, pritrkovalci, bralci Božje Besede ter člani svetopisemske skupine;
- 15³⁰ – 16⁰⁰ k molitvi povabljena mladina in skavti;
- 16⁰⁰ – 16³⁰ k molitvi posebej povabljeni vsi veroučenci od 5. do 9. razreda;
- 16³⁰ – 17⁰⁰ k molitvi povabljeni vsi člani ŽPS;
- 17⁰⁰ – slovesen sklep celodnevnega češčenja s sveto mašo.

Prav je, da si prav vsak župljan ta dan vzame nekaj časa za osebni pogovor z Jezusom. To prinaša v naša življenja pravi blagoslov!

PRAZNIK VSEH SVETNIKOV IN VERNIH RAJNIH

1. novembra praznujemo **slovesni in zapovedani praznik Vseh svetnikov**, to je tistih, ki že uživajo večno srečo pri Bogu. To je dan veselja in našega upanja, da bomo tudi mi lahko nekoč ob našem Gospodu vse večne čase.

- Svete maše bodo ta dan ob 7. in 9. uri v župnijski cerkvi ter ob 14. uri na Dobračevi. Po popoldanski sveti maši (ob 15. uri) bodo še molitve za rajne na pokopališču ter blagoslov grobov.
- Ob 18. uri bo v cerkvi na Dobračevi molitev rožnih vencev za vse naše pokojne. Če ne morete v cerkev, ob tem času molite doma.
- Ob 19. uri pa naša mladina na pokopališču pri križu pripravlja molitev. Takrat bomo blagoslovili tudi obnovljen pokopališki križ. Lepo povabljeni!

2. novembra pa praznujemo **Spomin vseh vernih rajnih**, ko posebej prosimo za vse tiste rajne, ki se še očiščujejo v vicah.

Tudi ta dan se udeležimo svete maše ob 8. ali ob 18. uri na Dobračevi. Po obeh svetih mašah bode še molitve za rajne na pokopališču.

Cerkev pa v prvih dneh novembra naklanja tudi popolni odpustek za naše rajne, če smo bili pri sveti spovedi, če smo prejeli obhajilo in molili po namenu svetega očeta Vero in Očenaš.

ROMANJE V LURD, FATIMO IN SANTIAGO, 4. del

Tu je največja španska romarska pot, vedno so zastoji. Nad prepadi so zgrajene stavbe. Ko prideš pod vrh, kjer je glavna cerkev, se začудиš, da je tukaj toliko prostora oz. ravnine. Ob pol enih smo imeli sv. mašo z blagoslovom (žegnanjem) zelenja, oljčnih vejic, ki smo jih prinesli iz Fatime, kjer smo jih nabrali ob poti križevega pota, ko so obrezovali oljke. Pri maši smo brali Kristusovo trpljenje. Magnifikat. Lepo smo opravili vse, kar je za cvetno nedeljo potrebno, čeprav sem med tednom premišljeval, da letos na to nedeljo ne bom imel zelenja pri sveti daritvi.

Ob pol štirih smo se odpeljali proti Barceloni, mestu z nekaj več kot pet milijonov prebivalcev. G. Uran nam je razlagal o španski državljanski vojni, vmes smo peli in molili. Sledi panoramska vožnja po Barceloni, z avtobusa si ogledujemo olimpijske objekte, stadion NK Barcelona. Bloki so lepi, čisto poseben stil gradnje, ulice ravne, široke, dolge, vidimo spomenik Krištofa Kolumba, stebre, na katerih je gorel olimpijski ogenj. Peljali smo se mimo akvarija in pristanišča, kjer sta bili parkirani dve ogromni ladji. Pravijo, da sta s Kitajske. Pozneje smo pri peš hoji po mestu videli polno Azijcev. Ustavili smo se v mestu, kjer smo si ogledali ogromno barcelonsko katedralo, ki so jo pričeli graditi okrog leta 1892, pa še ni dokončana, še zmeraj nekaj gradijo. Na zvonikih so še postavljeni zidarski odri. Na veliki višini so še štirje žerjavi, ki smo si jih ogledovali od tal. Iz Barcelone smo odšli ob šestih. Neutrudni g. Uran nam je povedal, kako ga

ljudje sprašujejo, ali je v nebesih še kaj prostora. Pa jim odgovarja: »Za vse je prostora dovolj, če bomo živeli po zapovedih.« In zopet poje, poje, moli pa spet poje. Občudujemo ga. V kratkem času smo prispeli pred hotel, ura je pol osmih. Namestili smo se po sobah, potem pa šli na večerjo. Poslali so nas v petdeset metrov oddaljen sosednji hotel rekoč, da je vse dogovorjeno. Ko pridemo tja, pa tam o tem nihče nič ne ve. Nimajo pojma o kakšnih rezervacijah ali dogovorih. Po enournem dogovarjanju pa so nekako le ugotovili, da je nekje nekdo zatajil. Nihče pa ne pove, kdo. Ob desetih je bila večerja na mizi, in to zelo obilna, tudi vina je bilo dovolj. Tako se je tudi zadnja večerja na našem romanju končala z dobro voljo in Bogu v zahvalo.

Noč je bila kratka in v zgodnjem jutru je bilo kljub utrujenosti povsod čutiti veselo razpoloženje in dobro voljo. Vsi smo se veselili, ker odhajamo proti domu. Na avtobusu je najprej jutranja molitev, obvezna pesem z nadškofom: »O zdaj gremo, nazaj še pride-mo!« (Bog ve.) To pesem smo zapeli vsako jutro, ob vsakem odhodu, kjer smo prenočevali. G. Uran je kot zmeraj dobre volje. Na avtobusu nam podari v spomin podobico z evangelijskim posvetilom in svojim podpisom. Točno ob deveti uri prestopimo špansko-francosko mejo, avtobus pa požira kilometer za kilometrom skozi mesta, polja, vasi, vse beži mimo. »Danes moramo prevoziti okrog 1500 km,« pravita šoferja, ki se menjujeta vsake štiri ure. Na naši desni vidimo zaliv Sredozemskega morja, na levi so hribi, porasli z grmičevjem in skalami. Nadškof nam razlaga življenje sv. Avguština, šofer Iztok kuha kavo v avtobusu, skratka, ne gre nam slabo. Pa je avtobus 'žejen', mi pa tudi. Ustavimo se na črpalki, zraven je lep park, porasel z borovci, vmes pa mize in klopi. Nadškof predlaga, da tu opravimo še našo zadnjo skupno sv. mašo. Mašo začne z besedami: »Danes imamo sveto mašo v najlepši katedrali na svetu, pod milim nebom, med cestami, pod pticami na nebu, med ljudmi okrog nas.« Res je bilo čudovito, naravno, lepo in sveto, takega doživetja ne pozabiš.

Najina soromarja iz Rovt, Marija in Tone, sta romanje obeleževala tudi s fotografiranjem. Ker z ženo nimava fotoaparata, sta nama obljubila, da nama bosta nekaj fotografij podarila. Za to sva bila zelo vesela in sva jima že vnaprej hvaležna.

Ura je tri popoldne, nadškof poje pete litanije Matere božje, odpevamo dobro razpoloženi. Bližamo se Nici. Ob štirih se ustavimo v Monaku. Malo odmora, pred nami je še 700 km vožnje. Avtobus zopet poje svojo neutrudno pesem, kilometer za kilometrom ostaja za nami. Adijo, Monako, že smo v Italiji. Malo dremljemo, malo se smejimo g. Uranu, ki je neutrudljiv, še dvakrat se ustavimo in ura je dve ponoči (v torek), ko se poslovimo od prvih sopotnikov na Vrtojbi, potem od najinih dveh novih prijateljev iz Rovt na počivališču Lom, pa zopet v Ljubljani in Medvodah. Nadškof vsakemu posebej ponudi roko in lepo besedo. Bog mu daj še zdravja in glasu, da bo še dolgo spremljal in bodril romarje na potovanjih. V Medvodah poleg šoferja in vodičke Julijane, ki je tudi pomagala pri organizaciji romanja, ostaneva z ženo sama na avtobusu. Ob štirih izstopiva na Selu, za nama je dobrih 6300 km, in hvala Bogu, zopet sva doma.

Napisano na veliki teden 2017 Janez Stanonik

VRTEC NA KMETIJI

V četrtek, 12. 10., in petek, 13. 10. 2017, so otroci iz skupine Zvezdice bivali na kmetiji Podmlačan v Jarčjem Brdu nad Škofjo Loko.

Dvodnevno bivanje je bilo za vse pravo doživetje – polno sonca, veselja in iger.

Prvi dan smo uživali v raziskovanju okolice kmetije, v vožnji s traktorjem, v nabiranju in peki hrenovk nad ognjem ter se preizkusili v molži krave. Dan smo zaključili s plesom v pižamah, obiskom gospoda župnika in vzgojiteljic.

Naslednje jutro smo se pridružili gospodinji pri peki kruha. Gospodar pa nam je dopoldne popestril še z ježo ponija. Nato je iz krušne peči zadišalo po sveže pečenem kruhu, ki ga je vsak izmed nas odnesel domov.

Hvala gospodarju in gospodinji za ves trud in dobrote, s katerimi so napolnili naše želodčke. Z nasmehom na obrazu se bomo spominjali vsega, kar smo doživeli, in še velikokrat rekli: »Na kmetiji smo se imeli lepo!«

Alenka Žerjal

DIAKONSKA SLUŽBA

V pripravi na diakonsko posvečenje sem bil naprošen, da na kratko predstavim, kaj v Cerkvi pomeni diakonska služba.

Izvor diakonske službe v Cerkvi najdemo v Svetem pismu v Apostolskih delih. Šesto poglavje Apostolskih del nosi naslov »Izvolitev sedmih diakonov«. Služba je tedaj pomenila predvsem strežbo vdovam, ki so bile zapostavljene, in pa ubogim, ki jih je bilo veliko. Diakoni so bili v pomoč apostolom pri oznanjevanju Jezusovega nauka in so s služenjem skrbeli, da je življenje v tedanji prvi Cerkvi teklo naprej. V zgodovini Cerkve je vloga stalnega diakona zbledela in skoraj zamrla. Drugi vatikanski koncil je ponovno uvedel možnost stalnega diakonata, medtem ko je diakonska služba bila vseskozi prva stopnja duhovništva. Poznamo namreč tri stopnje duhovništva: diakonat (diakoni), prezbiterat (duhovniki) in episkopat (škofje).

S posvečenjem v diakona, ki ga prejmejo kandidati za duhovnike, se diakon zaveže k služenju in strežbi pri evharistični mizi daritve. Njegova naloga je služenje Cerkvi. Hkrati pa s posvečenjem začne živeti dolžnost celibata in molitve brevirja. Diakon lahko bere in razlaga evangelij, prisostvuje pri sklenitvi svetega zakona, vodi in deli blagoslove ter vodi krščanski pogreb.

Poznamo tudi stalni diakonat, ki je pridržan vsem tistim moškim, ki niso kandidati za duhovnike. Lahko gre za poročene moške ali pa samske. Stalni diakonat lahko prejme poročeni moški, ki je starejši od 35 let in zgledno živi krščanski zakon in krščansko življenje. Seveda je pogoj tudi dovoljenje žene, da lahko pristopi v stalni diakonat. Samski moški, ki vstopijo v stalni diakonat in niso kandidati za duhovnike, ravno tako obljubijo celibat in se po posvečenju ne morejo poročiti. Za stalni diakonat se zahteva štiriletno teološko izobraževanje.

Stalni diakoni imajo v Cerkvi enako službo kot posvečeni diakoni, ki so kandidati za duhovnike. Vsi pa službujejo v edinosti s predstojnikom (redovi) ali župnikom in njegovim dovoljenjem.

Marko Mrlak

